

PŘEHLED DALŠÍCH PODKLADŮ

Výbor vydal studie, jejichž souhrn je uveden níže. Pro získání kopií těchto dokumentů navštivte, prosím, webové stránky IFAC na adrese www.ifac.org nebo se obraťte na oficiální místa IFAC.

Studie č. 1

Účetní výkaznictví ústředních vlád

Vydáno v březnu 1991

Náplní této studie je věnovat se:

- účetnímu výkaznictví ústředních vlád a jejich hlavních jednotek;
- finančním výkazům, které poskytují informace o vládních plánech, výkonnosti a souladu s příslušnými předpisy;
- informačním potřebám hlavních uživatelů vládních finančních výkazů, s prvořadým důrazem na potřeby externích uživatelů; a
- takovým formám výkaznictví, které nejlépe uspokojí informační potřeby uživatelů.

Tato studie má zvláštní význam pro vysoké vládní finanční úředníky, politiky, auditory a další, kteří užívají vládní finanční výkazy, a to proto, že studie poskytuje základní oporu pro vládní účetní výkaznictví.

Srovnávací přehledy uživatelů, jejich potřeb a cílů byly sestaveny. Ilustrují, že existuje shoda o tom, kdo jsou to uživatelé, jaké jsou jejich potřeby a v návaznosti na to i cíle účetního výkaznictví.

Studie rozvíjí logický postup od uživatelů a uživatelských potřeb k cílům vládního účetního výkaznictví. Podává další souvislosti pro diskusi o cílech, a to prostřednictvím zkoumání vládního prostředí a příslušných limitů účetního výkaznictví.

Studie se dále věnuje účetnímu výkaznictví. Spíše než aby doporučovala jediný, preferovaný model účetního výkaznictví, uvádí tato studie spektrum možnýchází účetnictví a modelů výkaznictví (typů výkazů). Dále ilustruje jejich silné a slabé stránky při naplňování cílů účetního výkaznictví. Studie ukazuje, že přechodem z jednoduchého zobrazování peněžních příjmů a výdajů k souhrnným finančním výkazům, které zobrazují veškeré ekonomické prostředky, se naplní více cílů účetního výkaznictví. Jelikož tyto cíle jsou odvozeny od potřeb uživatelů, úplnější a vhodnější informace tyto potřeby lépe uspokojí.

Studie uznává, že účetní výkaznictví ústředních vlád je ovlivněno postupy a zvyklostmi vládního účetního výkaznictví, jež jsou zakotveny v ustanoveních legislativy a právních předpisů.

Studie č. 2

Prvky účetní závěrky ústředních vlád

Vydáno v červenci 1993

Tato studie se zabývá prvky (typy nebo třídami finančních informací), které mají být vykázány v účetních výkazech sestavených v rámci různých účetních bází, jež mohou být uplatněny ústřední vládou nebo jejími hlavními jednotkami, a způsobem, jakým tyto prvky mohou být vymezeny. Dále pojednává o dopadech vykazování konkrétních prvků (nebo jejich podmnožin) na hlavní vzkazy sdělené účetními výkazy a o dosažení cílů uvedených ve studii č. 1.

Cílem této studie je napomáhat využití plné kapacity účetních modelů, které jsou v současnosti užívány v jednotlivých jurisdikcích pro sdělování finančních informací uživatelům. To je užitečné z hlediska účelů rozhodovacích a vyvozování odpovědnosti.

Tato studie se zaměřuje na vykazování prvků v účetních výkazech sestavovaných pro ústřední vlády. Je však uznáváno, že v určitých případech lze aspekty dodání zboží, výrobků a služeb a dosažení vládních cílů nejlépe vyjádřit finančními nebo nefinančními informacemi uvedenými v poznámkách, přehledech nebo zprávách, tedy v jiném finančním výkazu nežli je rozvaha nebo výsledovka.

Studie č. 3

Audit souladu s předpisy– Pohled veřejného sektoru

Vydáno v říjnu 1994

Tato studie se věnuje aspektům auditu souladu (dodržování předpisů) ve veřejném sektoru, který je - v mnoha zemích - předmětem značně rozličných mandátů a cílů než v sektoru soukromém. V demokratickém systému vládnutí je vyvozování odpovědnosti veřejnosti, nebo jí určeným představitelům, prvořadým úkolem managementu jednotky veřejného sektoru. Jednotky veřejného sektoru jsou obvykle zřizovány ze zákona a jejich činnosti jsou řízeny na základě různých předpisů vycházejících z legislativy. Management jednotek veřejného sektoru je odpovědný za to, aby jejich činnost byla v souladu s ustanoveními odpovídajících zákonů, vyhlášek a dalších předpisů, jimiž se řídí. Jelikož zákonné a další předpisy jsou hlavním prostředkem, pomocí něhož mají zákonodárci kontrolu nad výběrem a čerpáním peněz ve veřejném sektoru, je audit souladu s příslušnými předpisy u většiny auditů jednotek veřejného sektoru obvykle důležitou a nedílnou součástí mandátu k provedení auditu nebo podmínek zakázky k jejímu provedení. Může se i stát, a to z důvodu existence různých předpisů, že ustanovení jednoho předpisu může být v rozporu s druhým, a že může být předmětem odlišných výkladů. Ani podzákonné předpisy nemusí být v souladu s nařízeními nebo omezeními danými zmocňující legislativou. Výsledkem je, že hodnocení dodržování předpisů si ve veřejném sektoru vynucuje značné použití profesionálního úsudku a má mimořádný význam.

Studie č. 4

Využití práce jiných auditorů – Pohled veřejného sektoru

Vydáno v říjnu 1994

Tato studie se věnuje využití práce jiných auditorů, externích i interních, při finančních atestačních auditech a auditech souladu. Probírá záležitosti, které, při využívání práce jiného auditora, musí vzít auditor v úvahu, a poskytuje pohled veřejného sektoru pro Mezinárodní auditorský standard (ISA) 600, „Využití práce jiného auditora“ a ISA 610, „Posuzování práce interního auditu“.

Tato studie zvažuje zásady vyjádřené ve výše uvedených standardech ISA a popisuje možnosti jejich aplikace ve veřejném sektoru. Dále také pojednává o některých konkrétních otázkách, jež ve veřejném sektoru vyvstávají, když hlavní auditor využívá práci jiného auditora. Diskutovanými oblastmi, které si zasluhují zvláštní pozornost, jsou samostatnost různých stupňů veřejné správy, odlišné mandáty Vyšších kontrolních institucí (HAI) a konkrétní problémy obklopující využití práce jiných auditorů v mezinárodním kontextu.

Studie č. 5

Definice a uznání aktiv

Vydáno v srpnu 1995

Tato studie identifikuje a popisuje rozmanitost existujících názorů na to, zda, kdy a jak by měla být určitá aktiva oceněna a vykázána ve veřejném sektoru. Věnuje se a zkoumá:

- definici a uznání aktiv;
- dopad různých účetníchází na definici a uznání aktiv; a
- problematiku spojenou s určitými typy aktiv.

Studie si všímá, že poptávka po službách veřejné správy vzrostla. Tento nárůst poptávky obnáší narůstající soutěž o veřejnosprávní služby, podněcené úrovní vzdělání, komunikací a společenským zájmem o činnost veřejné správy. V důsledku toho je veřejná správa vystavena tlaku spravovat svá aktiva efektivně a účelně. Odpovědnost za efektivnost a účelnost při správě aktiv veřejné správy může být vyjádřena právě prostřednictvím vylepšeného účetního výkaznictví. Vylepšené výkaznictví poskytuje veřejnosti, voleným zástupcům a manažerům základnu pro porozumění. To, následně, podporuje kvalitnější rozhodování a rozdělování aktiv.

Studie č. 6

Zachycování a vykazování závazků

Vydáno v srpnu 1995

Tato studie nabízí pohled veřejného sektoru na definici a uznání závazků. Identifikuje, probírá a zkoumá názory s vlivem na:

- definici a třídění závazků;
- dopad různých účetníchází na zachycování a vykazování závazků
- problematiku spojenou s určitými typy závazků.

Tato studie popisuje rozmanitost existujících názorů na to, zda, kdy a jak by měly být určité závazky oceněny a vykazány. Historicky vzato se veřejná správa zaměřovala na své nesplacené dluhy jako na hlavní měřítko svých závazků a zadluženosti, zejména při vytváření a hodnocení své ekonomické politiky. Veřejná správa však na sebe přebírá různé přísliby a povinnosti, které vyvolávají vznik dalších závazků, jež nejsou veřejnou správou často vykazovány. Nicméně informace o všech dluzích veřejné správy a potenciálních závazcích je důležitá tehdy, pokud se vlády pokouší řídit své peněžní toky a činit kvalifikovaná rozhodnutí o financování budoucích služeb a rozdělení prostředků. I když veřejná správa má podobné závazky jako podnikatelské jednotky, má navíc i další potenciální závazky, jako opakující se přísliby vyplývající ze sociálních programů, záruk a slibů učiněných politiky. Studie rozlišuje závazky, přísliby a podmíněné závazky.

Studie č. 7

Výkaznictví výkonnosti podniků veřejné správy

Vydáno v lednu 1996

Tato studie identifikuje hlavní uživatele informací o výkonnosti, zaobírá se potřebami těchto uživatelů a nastiňuje formy vykazování, které mohou napomoci ke splnění těchto potřeb. Studie se dále zabývá zejména poskytováním informací o výkonnosti podniku (jež pokrývají jak finanční, tak nefinanční aspekty výkonnosti), které, v kontextu s účetní závěrkou pro všeobecné použití, jsou doplňkem informací poskytovaných účetní závěrkou.

Potřebnost této studie je vyvolána skutečností, že finanční standardy samy o sobě ne vždy postačují k podání informace o celkové výkonnosti konkrétní organizace. Orgány veřejného sektoru se mohou lišit od podniků soukromého sektoru jak svými cíly, tak i financováním. Po podnicích veřejné správy se obvykle požaduje provozovat komerční činnost a obvykle mají stejnou právní formu jako podniky soukromého sektoru, přesto se však stává, že kombinace jejich často existující monopolní pozice s politickým prostředím, v němž působí, vede ke skutečnosti, že uživatelé finančních výkazů se mohou méně spoléhat na ukazatele jako je rentabilita vloženého kapitálu. Důsledkem toho je, že skupiny zájímaví se o výkonnost podniků veřejné správy – tj. vlády, zákonodárci, daňoví poplatníci, spotřebitelé – mohou narážet na potíže s tvorbou kvalifikovaných úsudků o efektivnosti a účinnosti podniků veřejné správy.

Podniky veřejné správy nemusí poskytovat služby za podmínek, které by byly blízké konkurenčnímu trhu. Proto ne vždy může být test srovnávací tržní efektivnosti a účinnosti uplatněn. Otázkou proto je, jak formulovat takové výkonnostní ukazatele, které umožní činit úsudky o efektivnosti a účelnosti. Tato studie zvažuje, jak mohou

být takoveto ukazatele konstruovány, a jak nejlépe, ve spojení s těmito ukazateli, vykazovat výkonnost podniků veřejné správy pro ty, jež o tuto výkonnost mají zájem.

Studie č. 8

Vykazující jednotka veřejné správy

Vydáno v červenci 1996

Tato studie bere v úvahu dopady různých přístupů k definici vykazující jednotky veřejné správy a různé techniky sestavení finančních výkazů veřejné správy, vedoucí k dosažení cílů účetního výkaznictví.

Tato studie doplňuje studii č. 1 „Účetní výkaznictví ústředních vlád“, vydanou v březnu 1991, a studii č. 2 „Prvky účetní závěrky ústředních vlád“, vydanou v červenci 1993. Studie č. 8 staví na definicích a pojednáních uvedených ve studiích č. 1 a 2. Stejně jako ve studiích č. 1 a 2, hlavním zaměřením i této studie je účetní výkaznictví ústředních vlád. Nicméně, záležitosti zde projednávány mohou stejně tak nastávat i u ostatních úrovní veřejné správy (státní, provinciální a místní správy).

Přáním je, aby tato studie vedla veřejnou správu ke zkvalitnění účetního výkaznictví a lepší srovnatelnosti finančních výkazů jak v rámci jurisdikce, tak i mezi nimi.

Studie č. 9

Definice a uznání výnosů

Vydáno v prosinci 1996

Tato studie zkoumá pojetí, zásady a potíže spojené s definicemi a uznáváním výnosů ve všeobecně zaměřených účetních závěrkách ústředních vlád a jiných nepodnikatelských jednotek veřejného sektoru. Konkrétně tato studie identifikuje a věnuje se definici a třídění výnosů, otázkám spjatým s určitými druhy výnosů a dopady různých účetníchází na definici a uznání výnosů.

Informace o výnosech je pro uživatele důležitá při posuzování finančního stavu a výkonnosti veřejné správy. Srovnávání výnosů s náklady napomáhá uživatelům hodnotit meziroční vlastní kapitál (to je zda běžné výnosy postačují k pokrytí nákladů na programy a služby poskytnuté v běžném období).

Tato studie rozšiřuje studii č. 1 „Účetní výkaznictví ústředních vlád“, vydanou v březnu 1991, a studii č. 2 „Prvky účetní závěrky ústředních vlád“, vydanou v červenci 1993. Dále doplňuje studii č. 5 „Definice a uznání aktiv“, studii č. 6 „Zachycování a vykazování závazků“ a studii č. 10 „Definice a uznání nákladů/výloh“.

Hlavní zaměření této studie je na účetní závěrku sestavenou pro ústřední vlády a pro jednotky a subjekty jimi zřízené za účelem poskytování zboží, výrobků a služeb a

naplňování vládních cílů. Nicméně, záležitosti zde projednávané mohou stejně tak nastávat i u ostatních úrovní veřejné správy (státní, provinciální a místní správy).

Studie č. 10

Definice a uznání nákladů/výloh¹

Vydáno v prosinci 1996

Tato studie zkoumá pojetí, zásady a potíže spojené s úpravou nákladů/výloh ve všeobecně zaměřených účetních závěrkách veřejné správy a jiných nepodnikatelských jednotek veřejného sektoru.

Veřejná správa je pod rostoucím tlakem požadujícím nikoliv pouze prostředky účinně řídit, ale také prokázat, že toto řízení bylo účinné. K dosažení toho potřebují vlády úplné informace o nákladech/výlohách pro ohodnocení svých výnosových potřeb, proveditelnosti programů a jejich pružnosti.

Tato studie rozšiřuje studii č. 1 „Účetní výkaznictví ústředních vlád“, vydanou v březnu 1991, a studii č. 2 „Prvky účetní závěrky ústředních vlád“, vydanou v červenci 1993. Dále doplňuje studii č. 5 „Definice a uznání aktiv“, studii č. 6 „Zachycování a vykazování závazků“ a studii č. 9 „Definice a uznání výnosů“.

Hlavní zaměření této studie je na účetní závěrku sestavenou pro ústřední vlády a pro jednotky a subjekty jimi zřízené za účelem poskytování zboží, výrobků a služeb a naplňování vládních cílů. Nicméně, záležitosti zde projednávané mohou stejně tak nastávat i u ostatních úrovní veřejné správy (státní, provinciální a místní správy).

¹ [Poznámka překladatele] Pro potřeby této studie je termín “výlohy”, anglicky “expenditures”, použit pro náklady (nikoliv peněžní výdaje) účtované v tzv. modifikované akruální účetní bázi. Podrobnosti viz tato studie (disbursements x expenditures x expenses)

Studie č. 11

Účetní výkaznictví veřejné správy: účetní problematika a postupy

Vydáno v květnu 2000

Tato studie se pokouší napomoci všem úrovním veřejné správy při zjišťování problematiky spojené s účetním výkaznictvím. Ačkoliv některé části této studie se vztahují spíše jen na ústřední vlády, jiné části jsou vhodné pro všechny úrovně veřejné správy.

Tato studie obsahuje detailní popis jak aktuální, tak peněžní báze účetnictví a poskytuje příklady skutečných účetních výkazů sestavovaných při té které bázi. Dokument představuje obvyklý postup v rámci každé účetní báze a uvádí příklady rozdílů v rámci těchtoází. Veřejná správa, která si přeje změnit svou účetní bázi nebo upravit svá účetní pravidla, bude moci tento dokument použít jako zdroj informací o účetní bázi, včetně problematiky účetních pravidel spojených s touto bází a formátu účetních výkazů sestavených při těchtoází. To může napomoci veřejné správě změnit své účetní báze a podstatně přispět ke zlepšení srovnatelnosti v rámci i mezi účetními výkazy veřejné správy.

Studie č. 12

Pohledy na nákladové účetnictví pro veřejnou správu

Vydáno v září 2000

Tato studie chce pomoci finančním úředníkům a účetním veřejné správy s jejich úsilím o rozvoj a implementaci nákladového účetnictví. Poskytuje vládní pohledy na nákladové účetnictví (které nejsou jinde k získání), nejedná se však o hloubkový výklad předmětu nákladového účetnictví. Tato studie obsahuje následující:

- popisy rozsahu užití nákladového účetnictví ve veřejné správě, nedávný vývoj a vyhlídky pro budoucí růst;
- výklady nákladových konceptů, které jsou relevantní pro různé manažerské cíle;
- diskuse o problematice účetních standardů, jejichž vyjasnění může ovlivnit hodnoty užití při uplatnění nákladového účetnictví;
- popisy, jak by specifické koncepty a postupy mohly být užity při navrhování a implementaci systému nákladového účetnictví;
- věnuje se hlavním tématům důležitým pro vyšší management.

Studie je navržena tak, aby poskytnutím odborného materiálu veřejné správě napomohla vyplnit mezeru existující na toto důležité téma.

Studie č. 13

Správa a řízení ve veřejném sektoru: pohled řídicího orgánu

Vydáno v červenci 2001

Tato studie nastiňuje zásady správy a řízení a jejich aplikace pro jednotky veřejného sektoru. Postupy správy a řízení bude třeba na míru nastavit podle okolností jednotlivých jednotek veřejného sektoru a jurisdikcí, v rámci kterých působí. Protože se jednotky časem vyvíjejí a mění, vzniká řídicímu orgánu potřeba průběžně revidovat a měnit postupy své správy a řízení. Tato studie se snaží poradit, a to definováním společných zásad a doporučení týkajících se správy a řízení jednotek veřejného sektoru v určitých klíčových oblastech. Jejím účelem je zvážit vhodný rámec, který by z pohledu řídicího orgánu napomáhal zajistit náležitou rovnováhu mezi svobodným manažerským vedením, vyvozováním odpovědnosti a legitimními zájmy různých podílníků. Tato studie uvádí společné zásady a doporučení týkající se správy a řízení jednotek veřejného sektoru, s cílem poskytnout jim návod a pomoc při rozvoji nebo přezkoumání jejich postupů správy a řízení tak, aby mohly působit účinněji, efektivněji a transparentněji.

Studie č. 14

Přechod na akruální bázi účetnictví: návod pro vlády a jednotky veřejné správy

Vydáno v dubnu 2002, druhé vydání v prosinci 2003

Tato studie poskytuje pomocný návod těm jednotkám veřejné správy, které zamýšlejí přejít na akruální bázi účetnictví a předkládat účetní výkazy v souladu s akruálními standardy IPSAS.

Je rozdělena do čtyř částí:

Část I se věnuje obecné problematice spojené s přechodem na akruální účetnictví, včetně faktorů ovlivňujících charakter a rychlost přechodu, možností způsobů přechodu a řízení tohoto přechodového procesu. Upozorňuje na důležitost identifikace, navržení a provedení školicích programů a zahrnutí externího auditora do procesu vývoje. Diskutován je také potenciální dopad různých systémů vládnutí a existujícího politického prostředí na proces přechodu.

Část II nastiňuje kroky potřebné k vypracování a schválení účetních metod. Identifikuje také typy problémů, kterým by se mělo věnovat při identifikování ovládaných jednotek pro potřeby sestavování konsolidovaných účetních výkazů.

Část III se zabývá třídami aktiv, závazků, výnosů a nákladů, které se vyskytují u jednotek veřejného sektoru. Ukazuje, jak by tyto prvky měly být definovány, uznány, oceněny a zveřejněny v účetní závěrce pro všeobecné použití. Tato studie popisuje požadavky klíčových standardů IPSAS, a dalších zdrojů příslušných odborných návodů, a druhy úkolů a problémů implementace vyvstávajících při dodržování těchto požadavků.

Část IV se věnuje problémům implementace vystávajících z řady specifických položek, jako jsou např. peníze, nehmotná aktiva, finanční nástroje, závazky vůči zaměstnancům, závazky vzniklé v důsledku povinností sociální politiky, nesměnné výnosy a cizí měny.

Přehled hlavních změn oproti předchozímu vydání Studie č. 14

Publikované standardy IPSAS

Po publikaci prvního vydání Studie č. 14 (vydané v dubnu 2002) byly vydány 3 aktuálně založené standardy IPSAS a IPSAS založený na peněžní bázi. Studie č. 14 (druhé vydání) byla aktualizována tak, aby odrážela:

- Mezinárodní účetní standard pro veřejný sektor (IPSAS) č. 18, „Vykazování podle segmentů“;
- Mezinárodní účetní standard pro veřejný sektor (IPSAS) č. 19, „Rezervy, podmíněné závazky a podmíněná aktiva“;
- Mezinárodní účetní standard pro veřejný sektor (IPSAS) č. 20, „Zveřejnění spřízněných stran“; a
- IPSAS založený na peněžní bázi „Finanční výkaznictví na peněžní bázi účetnictví“.

Aktualizované odkazy a webové stránky

Odkazy a webové stránky byly aktualizovány, aby navazovaly na elektronické adresy použitých pramenů.

Jiné

Studie byla aktualizována také proto, aby odrážela další vývoj:

- IPSASB zřídila dva řídicí výbory pro přípravu Výzvy ke komentování (ITCs) výnosů z nesměnných transakcí (včetně daní a transferů) a zachycování vládních sociálních politik. Obě dvě ITCs byly vydány v lednu 2004; a
- IPSASB vydala zveřejněný návrh ke ztrátě hodnoty aktiv.

Tam, kde se IPSASB nevěnovala nebo nevypracovala návod ke konkrétní problematice, užíla studie příklady ze standardů IAS. Studie byla aktualizována, aby odrážela poslední zveřejněné návrhy a standardy publikované IASB.

Příležitostná studie č. 1

Implementace akruálního účetnictví ve veřejné správě: zkušenost Nového Zélandu

Vydáno v říjnu 1994

Veřejný sektor Nového Zélandu prošel významnou reformou na konci 80. a začátku 90. let 20. století. Tato reforma změnila řízení veřejného sektoru ze systému založeného na dodržování podrobných a restriktivních pravidel a rozpočtových limitů na systém výkonnosti a odpovědnosti. Úspěšná implementace těchto reforem si vyžadovala značné úsilí jak na strategické, tak operační úrovni, a vedla k podstatným a rozsáhlým změnám jak v řízení činností veřejného sektoru, tak také ve finančních výsledcích těchto činností. Zkušenost Nového Zélandu ukazuje, že takováto změna je nejenom možná, ale že může být i vysoce úspěšná.

Tato studie se zaměřuje na přechod (hovorově nazývaný migrací) resortů novozélandské vlády z peněžní báze účetnictví k účetnictví akruálnímu a na projekt vytvoření první sady účetních výkazů vlády Nového Zélandu. Tato studie se také pokouší vylíčit hlavní problémy při řízení implementace plného akruálního účetnictví na ústřední vládu. Příspěvek je sepsán z hlediska Úřadu státní pokladny, jenž hrál hlavní roli v tomto přechodu.

Příležitostná studie č. 2

Auditování celovládni účetní závěrky: zkušenost Nového Zélandu

Vydáno v říjnu 1994

Tato studie popisuje úlohu, již hraje Auditorský úřad při vývoji účetní závěrky Koruny. V souladu s vysvětlením role Auditorského úřadu na Novém Zélandu je úloha Auditorského úřadu analyzována z hlediska základních auditorských charakteristik jako je nezávislost, kritéria (konkrétně účetní postupy, jež při neexistenci odpovídajících účetních standardů poskytují věrný a poctivý obraz) a průkaznost. Auditorské a manažerské procesy zapojené do auditu účetní závěrky Koruny – včetně plánování, stanovení hladin významnosti, projektového řízení, instruktáže a školení a podání zprávy – jsou dále popsány. Studie je zakončena poučeními pro jiné země.

Příležitostná studie č. 3

Pohledy na akruální účetnictví

Vydáno 1996

Tato studie informuje čtenáře o řadě pohledů na akruální účetnictví od různých přispěvatelů, kteří mají zkušenost s implementací účetní reformy nebo pozorovali její postup.

IPSASB věří, že podělením se o názory těch, kteří byli zapojeni do užívání akruálního účetní informace pro rozhodovací potřeby, mohou jiní porozumět významu této

formy účetního výkaznictví pro svou vlastní veřejnou správu i další jednotky veřejného sektoru.

IPSASB tak učinila úmyslně, aby získala názory široké řady lidí s celou řadou odborností. IPSASB měla také v úmyslu zaměřit se na lidi, kteří mají zkušenost s měnícími se informačními výstupy. Příspěvateli do tohoto příspěvku jsou politici, ekonomové, akademici, vedoucí pracovníci a účetní.

Příležitostná studie č. 4

Delegování veřejných služeb ve Francii: originální metoda veřejného spravování: delegovaná veřejná služba

Vydáno v září 2001

Služby veřejné správy mohou být poskytovány různými způsoby. Obvykle jsou poskytovány přímo agenturami veřejné správy. V některých případech mohou být smluvně přeneseny na jednotky soukromého sektoru, aby za dohodnutých podmínek tuto veřejnou službu poskytovaly.

O veřejné službě je možné říci, že je „delegovaná“. Takovéto delegace nastávají, na úrovni orgánu samosprávy, v různých oblastech jako je rozvod vody, hospodaření s odpady a vytápění. Delegace jsou předmětem speciálních pravidel, jedná se o smluvní ujednání, která vyvažují zájmy delegujícího orgánu a soukromého podniku zodpovědného za poskytování služby. Příklady spolupracujících ujednání tohoto typu se nacházejí i v jiných zemích (např. Austrálie, Kanada a Nový Zéland). Tento příspěvek popisuje specifický rámec navržený ve Francii k řízení vztahu mezi uvedenými stranami a k zajištění požadované míry informací a vyvozování odpovědnosti.

Příležitostná studie č. 5

Účetnictví o prostředcích: rámec vydávání účetních standardů pro ústřední úroveň vládního sektoru Spojeného království

Vydáno v červnu 2002

Nároky kladené na ty, kteří přecházejí na akruální bázi, mohou být odrazující. Jurisdikcím proto může pomoci, jestliže se dozvědí o problémech, předvídaných i nepředvídaných, které vyvstaly v jurisdikcích přecházejících na akruální bázi, a o tom, jak byly tyto potíže řešeny.

Tato studie se věnuje zkušenostem Spojeného království, které se v roce 1995 rozhodlo přejít na akruální sestavování rozpočtu i akruální účetní výkaznictví. Vyzdvihuje některé základní argumenty, jež ovlivňují rozhodnutí o zavedení akruálního systému, a to nejenom pro účetní výkaznictví, ale i sestavování rozpočtu. Dále také zařazuje akruálně založené sestavování rozpočtu a výkaznictví do širšího kontextu výkonnostního managementu. Studie zejména zvažuje, jak se Spojené království ujal úkolu budování infrastruktury pro akruální účetnictví a sestavování

rozpočtu formou rámce pro vydávání standardů a oficiálního manuálu účetních pravidel, zásad a postupů.

Příležitostná studie č. 6

Modernizace účetnictví veřejné správy ve Francii: současná situace, potíže, vyhlídky

Vydáno v lednu 2003

Tato studie popisuje v současnosti probíhající proces modernizace účetního systému francouzské veřejné správy. Studie je rozčleněna do tří částí:

Současný stav účetních postupů veřejného sektoru. Tato část ukazuje současnou praxi. Objasňuje, že ústřední vláda, státní organizace, samospráva a fondy sociálního zabezpečení nedodržují stejné účetní a rozpočtové postupy. Nicméně, probíhající reforma účetnictví centrální vlády povede k přijetí jednotných zásad (včetně věrohodného zobrazení a požadavku na podání „věrného a poctivého“ obrazu účtů veřejné správy) a metod (akruální účetnictví), jež francouzské a zahraniční společnosti uplatňují každý den ve svých účetních systémech.

Přechod na akruální účetnictví: cíl blízké budoucnosti. Tato část popisuje důsledky nového ústavního zákona 2001 o zákonech o státním rozpočtu (známého jako nová rozpočtová ústava) na účetní systém veřejné správy. Zákony o státním rozpočtu jasně rozlišují mezi akruálním účetnictvím a určením rozpočtových prostředků parlamentem. Ve Francii bude uplatňován duální systém: státní rozpočet (určení) je a nadále bude vyjádřen (a vykonáván) na modifikované peněžní bázi, zatímco Celkový účet správy financí (CGAF) (rozvaha a výkaz výnosů a nákladů) bude vyjádřen na akruální bázi. CGAFs (*Compte général de l'administration des Finances*) představují účetní závěrku ústřední vlády.

Akce: pokrok do dnešního dne a budoucí vývoj. Tato část sleduje pokrok učiněný v prezentaci CGAF od roku 1999. Představuje popis kroků učiněných pro rozvoj a implementaci akruálního účetnictví, včetně vývoje informačního systému.

Příležitostná studie č. 7

Účetní systém veřejné správy Argentiny

Vydáno v lednu 2004

Tato studie uvádí pozadí rozvoje účetní profese v Argentině a jejího vlivu na veřejný sektor. Dále také podává přehled vývoje účetnictví veřejného sektoru v Argentině od vzniku Argentinské konfederace.

Ve veřejném sektoru Argentiny byla peněžní báze účetnictví zavedena v roce 1859. V roce 1947 byla účetní závěrka upravena tak, aby obsahovala i náklady uznané na právně-závazkové bázi. Příspěvek ukazuje slabé stránky účetního systému veřejné správy, které vedly k pozdější veřejnosprávní reformě finanční správy a následně k přijetí akruálního účetnictví v roce 1993.

Studie popisuje obtíže a problémy, jež vstaly jako součást reformního procesu během sběru dat a při jeho uskutečňování a rozvoji. Dále také poznamenává, že tato reforma pozitivně zapůsobila na veřejnosprávní finanční správu, a to včetně zlepšení efektivnosti a účinnosti veřejného spravování, a že přinesla přesnější informace vhodné pro tvorbu politických rozhodnutí.

Na závěr studie nastiňuje předvídané budoucí vývoje účetního systému veřejné správy. Ty obsahují zlepšení manažerského účetnictví ve veřejném sektoru a posílení jeho rozhodovací úlohy, konsolidování všech jednotek veřejného sektoru, vytvoření souvislého školicího programu pro zaměstnance veřejného sektoru a harmonizování všeobecně uznávaných účetních zásad veřejného sektoru Argentiny s Mezinárodními účetními standardy pro veřejný sektor (IPSAS).

Informační příspěvek

Cesta k aktuálnímu účetnictví ve Spojených státech amerických

Vydáno v březnu 2006

Tento informační příspěvek rozebírá zkušenosti Spojených států amerických s přechodem k aktuálnímu účetnictví. Popisuje vývoj administrativních opatření souvisejících s vydáváním standardů v posledních sedmdesáti letech, a to na municipální (místní), státní i federální úrovni USA, a zdůrazňuje hlavní faktory, které formovaly strukturu vydávání standardů. Podává také detailní přehled o přechodu na aktuální účetnictví ze strany municipalit a států USA, o standardech vydaných Vládní radou pro účetní standardy (Government Accounting Standards Board), jež mají vést a podpořit tento přechod, a identifikuje hlavní milníky v procesu přechodu.

Vybraný přehled literatury k účetnictví a auditu veřejného sektoru

Vydáno v lednu 1993

IPSASB vydala Vybraný přehled literatury k účetnictví a auditu veřejného sektoru, aby rozvojovým a koordinačním programům pomohla podpořit vzdělávání a výzkum, a aby povzbudila a usnadnila výměnu informací mezi členskými organizacemi a dalšími zainteresovanými stranami. Přehled literatury byl navržen tak, aby obsahoval všechny závazné i nezávazné materiály k účetnictví a auditu veřejného sektoru, vydané orgány vydávajícími standardy a nejvyššími kontrolními institucemi.

Seznamy publikací obsažených v přehledu literatury byly poskytnuty samotnými organizacemi a od 30. června 1992 jsou průběžně aktualizovány.